

STYCZEŃ – LUTY NR 1 ROK 26/2008

ISSN 0209-1348

misyjne drogi

***Ubogim
głoszona jest Dobra Nowina***

Nr 1/127 styczeń – luty rok 26/2008

O. Jarosław Różański OMI „Nie było miejsca dla Ciebie...”	4
O. Paweł Zając OMI Boże Narodzenie w Arktyce	7
Ukazać radość z dzielenia się wiarą Rozmowa z o. Wilhelmem Stecklingiem OMI, przełożonym generalnym Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej	10
O. Ryszard Szmydki OMI Odważne przekraczanie granic	13
Lilla Danilecka Testament apostoła trędowatych Wspomnienie o Raoulu Follereau (1903–1977) ..	15
Siostry felicjanki Bóg bogaty w miłosierdzie Hospicjum <i>Huruma</i> im. Jana Pawła II w Nanyuki ..	20
O. Wacław Hryniewicz OMI Światło Chrystusa oświeca wszystkich Medytacja ekumeniczna	22
Listy misjonarzy	28
O. Józef Leszczyński OMI Łaska Boża wszystko może Wspomnienia misjonarza po 37 latach pracy w Kamerunie	34
O. Paweł Wyszkowski OMI Moja praca w Katolickim Centrum Medialnym w Kijowie	38
Wiadomości misyjne	40
O. Alfons Kupka OMI Trudna sytuacja chrześcijańskich uchodźców z Iraku	44
S. Tadea-Józefa Augustyn OP Jezu ufam Tobie!	46
Papieskie Intencje Misyjne	48
O. Charles Burrows OMI Aby dzieci mogły się uczyć	50

Okładka I:

Jedno z najmłodszych dzieci ulicy z przedmieść Bogoty w Kolumbii, które trafiło do wspólnoty prowadzonej przez oblacką fundację

Foto: KNA-Bild

Okładka IV:

W jednej z wielu misji w Peru. Trzeba, aby dobrą nowinę o zbawieniu usłyszeli wszyscy

Foto: KNA-Bild

Misyjne Drogi – dwumiesięcznik prezentujący pracę ewangelizacyjną, ze szczególnym uwzględnieniem działalności Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej

***Wszystkim
naszym Czytelnikom,
Przyjaciołom, Dobrodziejom
i Misjonarzom
oraz wszystkim,
którzy kroczą z nami
misyjnymi drogami Kościoła,
życzymy wielu łask
od Bożego Dziecięcia
oraz szczęśliwego
Nowego Roku.***

Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej

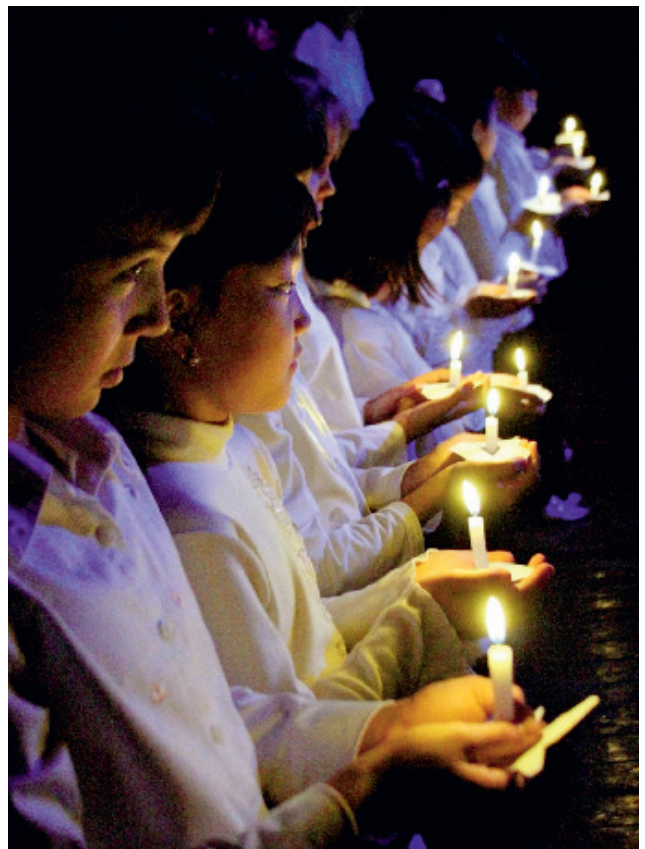

Foto: KNA-Bild

Żłóbek z Peru

Foto: Wim van der Kallen

Ubogim głoszona jest Dobra Nowina

U bogim głoszona jest Dobra Nowina – takiej odpowiedzi, ze wskazaniem na cuda, jakich dokonywał, udzielił Pan Jezus uczniom Jana Chrzciciela, gdy Go pytali, czy to On jest upragnionym Mesjaszem, który miał przyjść (por. Mt 11,2-6). Ubodzy pasterze w Betlejem, a potem prości rybacy z Galilei byli pierwszymi świadkami Dobrej Nowiny. Głoszenie Ewangelii ubogim, opuszczonym, pozbawionym praw, stało się od samego początku znakiem rozpoznawczym objawiającego się światu Zbawiciela. Potem również Jego Kościoła i najpiękniejszym jego świadectwem wierności swojemu powołaniu od dnia Zesłania Ducha Świętego aż do naszych czasów. Stanowiło o jego mocy i dynamicznym rozwoju. Głosić Ewangelię ubogim: posłannictwo, z którym utożsamił się sam Chrystus, stało się wyzwaniem dla apostołów, a potem tysięcy duchownych i świeckich misjonarzy, a także wielu zgromadzeń misyjnych.

Prawdę o Bogu objawiającym się nam w ten sposób przeżywamy w szczególny sposób w okresie Bożego Narodzenia. Dlatego też „głoszenie Dobrej

Nowiny ubogim” jest myślą przewodnią obecnego numeru, pierwszego w nowym dwudziestopięciolciu „Misyjnych Dróg”. Ukazujemy w nim cały szereg autentycznych świadectw działalności Kościoła w naszych czasach. Przedstawiamy przede wszystkim działalność Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej, którym założyciel, św. Eugeniusz de Mazenod również przekazał Jezusowe zawołanie „Głosić Ewangelię ubogim posłał mnie Pan”. Według tych wskazań głoszą ją dzisiaj nadal na wszystkich kontynentach. Ukazujemy także niezwykłą działalność Raoula Follereau i wielu innych misjonarzy i misjonek oddanych tej idei.

Wszystkie te świadectwa pozwolą nam głębiej przeżyć tajemnicę przyjścia na świat Syna Bożego i umocnią w naszym posłannictwie dzielenia się tą piękną prawdą z innymi. Przede wszystkim jednak niech nie zabraknie u nikogo z nas pamięci o ubogich, których Jezus uczynił znakiem rozpoznawczym swego przyjścia na świat.

Redakcja

„Nie było miejsca dla Ciebie...”

Nie było miejsca dla Ciebie w Betlejem w żadnej gospodzie i narodziłeś się, Jezu, w stajni, w ubóstwie i chłodzie

Słowa tej sądeckiej kolędy zyskały niezwykłą popularność w czasach trudnych dla Polaków: wojny, obozów i łagrow. W swojej niezwyklej prostocie oddawały prawdę o solidarności Boga z ludźmi, którzy się źle

„Ubogim głosić Ewangelię postać mnie Pan”

„Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i postać Mnie, abym ubogim niósł Dobrą Nowinę, więźniom głosił wolność” – do tych słów, czytanych przez Jezusa w synagodze, nawiązał św. Eugeniusz de Mazenod, zakładając Zgromadzenie Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Eugeniusz

de Mazenod troskę o ubogich nosił w sercu od samego początku swojego kapłaństwa, do którego doszedł po obfitującym w zawieruchy młodzieńczym życiu. Pierwsze publiczne wystąpienie duszpasterskie, jakie znamy, wygłosił w prowansalskim *patois*, pogardzanym przez arystokrację. Zwrócił się do ubogich ze swojego rodzinnego miasta: „Przychodźcie zwłaszcza wy, ubodzy Jezusa Chrystusa! Proszę Boga, aby mój głos dotarł aż na krańce świata i obudził wszystkie ludy pogrążone w ciemnościach, które wiodą je na zatracenie. Rozpocznijmy od nauczania tego, kim jesteście. Jaka jest wasza godność, wasze prawa, które się wam należą i jakie obowiązki z nich płyną. Będziemy tutaj osądzać ten świat. Świat, który kieruje się swymi przesądami, hołdując własnym głupim prawom, którymi się kieruje i własnym uprzedzeniem, według których osądza innych”. I pytał w nim słuchaczy: „Wyrobnicy! Kim jesteście w oczach świata? ... Służące! Kim jesteście w oczach świata? ... A kim jesteście wy, chłopi i parobcy? ... Cóż można powiedzieć o was, biednych i nędzarzach,

Św. Eugeniusz de Mazenod w czasie, gdy rozpoczął działalność w Aix-en-Provence

Foto: OMI-Info

mają, których koleje życia skazują na migrację i życie w nędzy. „Bo ubogich zawsze macie u siebie” – powiedział Chrystus do swoich uczniów i zarazem kierował do nich słowa mówiące o potrzebie troski o ubogich.

Chcesz przeczytać więcej?

Zamów prenumeratę, aby otrzymać dostęp do pełnej zawartości czytelnicy.